

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตและคุณภาพของเจลจากโปรตีนถั่วเหลือง
นักศึกษา	นางสาวน้ำทิพย์ วงศ์ประทีป
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ดร. อุพร พีชกุญทร
ระดับการศึกษา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์การอาหาร
ภาควิชา	อุดสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.	2540

บทคัดย่อ

เจลเต้าหู้หลอดเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโปรตีนถั่วเหลืองซึ่งมีลักษณะเป็นของแข็ง-กึ่งเหลว (semi-solid) ที่เกิดจากการตกรอกตอนโปรตีนน้ำนมถั่วเหลืองด้วยตัวตกรอกตอนต่าง ๆ ทำให้เกิดการสร้างพันธะเคมีภายในไมเลกุลของโปรตีนเกิดโครงสร้างร่างแท้ที่เรียกว่า “เจล” การศึกษารังนี้จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพและผลผลิตของเจลเต้าหู้หลอด

จากการศึกษาผลของอุณหภูมิและระยะเวลาในการแช่ถั่ว พบร่วงการแช่ถั่วที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ทำให้น้ำหนักของถั่วที่อ่อนตัวเพิ่มเป็น 2.0 ± 0.16 เท่าของน้ำหนักถั่วแห้ง สามารถสักดับปรินามของแข็งที่ละลายนำไปมากที่สุด และเจลที่ได้มีความแข็งแรงยึดหยุนดี ผลของสารละลายน้ำ NaHCO₃ ที่ใช้ในการแช่ถั่ว พบร่วงที่ความเข้มข้น 1-3 เปอร์เซ็นต์ จะทำให้สีและกลิ่นของน้ำนมดีขึ้น แต่น้ำนมที่ได้ไม่เกิดการฟอร์มเจลเมื่อใช้กุโกริโคนเคลต้าแฉดโคน (GDL) 1 เปอร์เซ็นต์ เมื่อจากการใช้ NaHCO₃ ทำให้น้ำนมมีความเป็นค่าสูงขึ้น เป็นการเพิ่มประจุลบทำให้ปริมาณ GDL ที่เดินลงไปไม่เพียงพอ ในการทดลองผลิตเจลเต้าหู้หลอดโดยใช้ถั่วเหลืองพันธุ์ สจ. 4, สจ. 5 และเชิงใหม่ 60 พบร่วง น้ำนมจากถั่วเหลืองพันธุ์ สจ. 4 จะมีปริมาณโปรตีนและปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้สูงกว่าพันธุ์อื่น และที่อัตราส่วนน้ำต่อถั่วเท่ากัน ทำให้เกิดเจลที่มีความแข็งแรงยึดหยุนดีกว่า ผลของอุณหภูมิในการให้ความร้อนเพื่อการเกิดเจล เมื่อใช้สารตกรอกตอน GDL และ CaSO₄ พบร่วงที่อุณหภูมิ 90-95 องศาเซลเซียส การฟอร์มเจลของน้ำนมถั่วเหลืองจะได้เจลที่มีลักษณะแข็งยึดหยุนดี

จากการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนน้ำต่อถัวเหลือง กับชนิดและปริมาณสารตกตะกอน พบร้าถัวหากใช้ปริมาณสารตกตะกอน GDL สูงกว่า 1.2 เปอร์เซ็นต์ หรือ CaSO_4 สูงกว่า 2.5 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักถัวแห้งจะทำให้เต้าหู้หลอดมีรีสเพื่อนน้ำ ถ้าอัตราส่วนน้ำต่อถัวอยู่กว่า 4:1 ทำให้การสูญเสียของของแข็งที่ละลายน้ำได้สูง แต่ถ้าอัตราส่วนน้ำต่อถัวมากกว่า 8:1 ทำให้ปริมาณโปรตีนที่สกัดได้ไม่เพียงพอ กับการฟอร์มเจลเมื่อใช้ GDL 1.2 เปอร์เซ็นต์ หรือ CaSO_4 2.5 เปอร์เซ็นต์ ที่ระดับความเข้มข้นของสารตกตะกอนเดียวกัน ถ้าเพิ่มอัตราส่วนน้ำต่อถัวสูงขึ้น จะทำให้ได้เจลที่อ่อนนิ่ม เจลที่มีลักษณะเนื้อสัมผัสอ่อนนิ่มเมื่อนำไปปั่นเย็น Scanning Electron Microscope (SEM) จะเห็นโครงสร้างร่างแท้ประกลบด้วย aggregates ที่มีขนาดเล็ก การจัดเรียงตัวไม่เป็นระเบียบและไม่แน่นหนา แต่ที่ระดับอัตราส่วนของน้ำต่อถัวเดียวกัน หากเพิ่มปริมาณสารตกตะกอนก็จะทำให้ได้เจลที่แข็งขึ้น เจลที่มีลักษณะเนื้อสัมผัสแข็งเมื่อนำไปปั่นเย็น SEM จะเห็นโครงสร้างร่างแท้ประกลบด้วย aggregates ที่มีขนาดใหญ่ การจัดเรียงตัวที่เป็นระเบียบและแน่นหนา

ผลการวิเคราะห์ลักษณะเนื้อสัมผัสโดยการออกแรงกเจลเต้าหู้หลอดเมื่อใช้อัตราส่วนน้ำต่อถัวที่ 5:1 โดยสารตกตะกอน GDL 1 เปอร์เซ็นต์ และ CaSO_4 1.5 เปอร์เซ็นต์ พบร้าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ โครงสร้างภายในจากภาพถ่าย SEM ของเจลทึ้งสองมีลักษณะใกล้เคียงกัน ผู้ชินไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างเจลทึ้งสอง ภาพความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนน้ำต่อถัว กับชนิดและปริมาณของสารตกตะกอนต่อค่าความแข็งของเจลที่หาได้จากการศึกษารั้นนี้ จะช่วยทำให้สามารถเลือกผลิตเจลที่มีความแข็งยืดหยุ่นตามที่ต้องการได้